

LA FUTURA DIRECTIVA D'AIGÜES DE CONSUM HUMÀ, UN PAS ENDAVANT CAP A LA GESTIÓ PREVENTIVA DEL RISC

El control de qualitat sanitària de l'aigua de consum humà no es pot fer en un temps suficientment ràpid que permeti emmagatzemar-la i analitzar-la totalment abans de la distribució a la xarxa. El control complet d'aptitud requereix del compliment d'un bon nombre de paràmetres microbiològics i fisicoquímics, alguns d'ells amb procediments analítics d'una durada important.

Per tant, més que en cap altre aliment, és necessari el fet d'establir un sistema de control del risc basat a donar un pes molt important a la prevenció.

La Directiva 98/83 vigent preveu que cada cinc anys, com a màxim, es revisaran els paràmetres limitats i els annexos II i III d'acord amb el progrés científic i tècnic, de manera que la Comissió formularà propostes de modificacions. La Comissió, l'any 2007, en va encarregar formalment al Comitè Tècnic una revisió.

Han passat onze anys des de la vigència d'aquesta Directiva i l'experiència de tots els agents implicats ha estat recollida pels grups de treball que estan elaborant les propostes de millora. El canvi fonamental és passar del model de control actual al de control preventiu, amb la implantació dels anomenats *plans de seguretat de l'aigua*. Aquests plans consisteixen principalment a aplicar a l'aigua de consum humà l'anàlisi del risc i els punts de control crític que ja s'apliquen als aliments en general.

Aquesta proposta de control la recomana l'OMS des de l'any 2004 com un sistema més eficaç per assegurar la qualitat de l'aigua. El sistema consisteix a identificar els perills, a valorar l'exposició i a avaluar el risc tant microbiològic com químic.

Aquest sistema ha de conèixer tots els escenaris en els quals es pugui produir la contaminació i ha de disposar de barreres efectives per eliminar el risc en origen.

Un dels avantatges del sistema és que en permet la certificació. L'OMS el recomana per la seva garantia de seguretat, però també per poder ser certificat mitjançant auditories similars als sistemes de qualitat, de riscos laborals o de medi ambient sota normes internacionals. En aquest cas, seria aplicable la ISO 22000.

Novament es planteja la responsabilitat dels diferents agents implicats i es posarà al dia la llista de paràmetres a analitzar, així com la presa de mostres i els punts a controlar. També es tindran en compte les peculiaritats i les necessitats dels petits abastiments.

S'està tornant a plantejar la problemàtica dels productes i dels materials en contacte amb l'aigua, la seva idoneïtat, acceptació, reconeixement i control de qualitat, un tema complex que presenta moltes dificultats.

Quatre grans grups estan treballant-hi: «Pla de seguretat de l'aigua–Preses de mostres, monitorització i control», «Microbiologia», «Paràmetres químics» i «Valoració de l'impacte de la implantació als estats, econòmic, tècnic i d'altres».

La Unió Europea disposa per a aquesta tasca de revisió de veritables especialistes en aigua procedents de tots els àmbits. L'experiència recollida per tots els estats de la Unió de ben segur que donarà lloc a un text comunitari millor que l'actual. Amb l'aigua, permanentment apareixen temes emergents que mereixen l'atenció de les autoritats sanitàries i dels professionals: nous contaminants, nous orígens, tractaments més efectius, nous reactius i materials per a la desmineralització, etc. Tot un univers multidisciplinari que permanentment ens obliga a estar atents als canvis.

Confiam que el mandat d'Espanya ajudi al fet que els treballs de la futura Directiva vagin endavant.

LA REDACCIÓ